

Att stämna blodflöde.

Tage Rhesson ontalade att en släkting, till hans farfar, Eskil Rhesson hade enligt vad som berättats haft en egendomlig förmåga att stilla blodflöde. Om någon rådde för så av så stor beskaffenhet att man ansåg blodförlusten kunde bli farlig, hämtade man Eskil, som med sin blotta näsvara stillade blodflödet. Han gjorde ingen åtgärd mot den skade, men blodflödet stannade blott han tittade på såret. Det såg ut som om han tjälo genomgick något lidande, han bleo efteråt svett och anett, som om han utfört något tungt arbete. Tjälö kunde han icke ge någon förklaring på den kraft han besatt. En gång stillade han ett blodflöde på långt avstånd från den skadade, endast genom att koncentrera sina tankar på denne.

1.

Fruigyl

Mätning av döda.

Tage Ahlsson berättade en egendomlig
sedvänja, som fän brukats i Vedby socken.
Det troddes att om någon person hade några
särskilt utmärkande egenskaper kunde
dessa, sedan personen dött, överföras på den
som mätte liket. Likaså om den döde hade
 varit rik kunde den, som mätte, också
bliva det. Mätningen förtiggick med ett
fäkläde, vars nedersta fält tjänstgjorde
som måttband. Kroppens bredd och längd
samt lemmarnas längd skulle mätas upp i
längden. Ahlsson hade själv sett en sådan
mätning, som företogs av en kvinna
på en död rik änka någon gång i början
på 1900-talet. Avsikten var att den mätande
skulle få förmåga att samla rikedom. Hon
dog något år senare, fortfarande fattig.

Spöken i Vedby socken.

Tage Åkesson omtalade att enligt sägen bodde i farna dagar en kvinnoliknande varelske i en grotta, i den västra delen av höjden Lövbjer, som sträcker sig in i Vedby socken. På sent som 1901 hade en person vid namn Ole Mattesson påstått sig ha sett henne ute i skogen. Hennes rygg var håltorn liksom skogstuvans. Hon kallades "Lövbjers käring" och då dimmorna stego uppförd höjden, sade man att hon kvättade. På förestod ändring i väderleken.

På en gränd i Svenningstaps by, kallad "Korsaled", hade i äldre tid en svart hund, som ansågs vara ett spöke, ofta skrämt folk nattetid. På platsen skulle någon person en gång ha gånit brädddöd.

På ett torp i Flyllstofta hade en

där boende person vid namn Åke Olsson sett spöke. Var gång det kom tog han sin fiol och spelade. Spöket försvann då genast!

I byn Lycke bodde på 1800 talet en torpare vid namn Bengt. Han sålde en ko och som det troddes att han hade pengarna för den hemman, blev han en natt jämte sin hustru ihjälslagen och tofystugan medbränd. Detta skedde 1873. Färvöaren av illdödet blev aldrig känd. På detta ställe påstods det allmänt att det spökade. Många personer hade där hört jämmersan.

En person från Linneröd, vid namn Gren, sågade en gång själva ett lass bräder över sig varvid han blev ihjälslagen. Detta hände i närheten av den plats där flyktskåpet järnvägsstation sedan blev byggd 1874. Flera år efteråt påstod sig

folk ha kunnat höra ljud på platsen
om nästerna, liksom de som uppstår
då bräden falla till marken.

Vid en plats i Lönningstorp, som
kallas Bäckamanshålan, hade folk
fått se en vit häst springa omkring i
omskening. Det ansågs vara bäckshästen
från den närliggande ån.

Hengårdsbacken.

På Hyllostofta ägor ligger en backe, som kallas Hengårdsbacken. Enligt en sägen som bevarats i orten, genom århundraden, skulle under medeltiden en stor hengärd ha legat här. Till denna hörde all jord i Hyllostofta och trakten däromkring. Ägaren av gården skulle varit en släkting till ägaren av Vindas borg som enligt sägen låg i Tostarp i Perstøps socken. Liksom denna, blev hengården i Hyllostofta nedbränd på 1400 talet och aldrig återuppbyggd. Anledningen till branden är bortglömd, men borde ha varit krigshändelse.